

Vaklápa, Öreghegy (KÖH 19433, összekötő út 7. lh.):

A lelőhely Balatonendréd ÉK-i oldalán található az Öreg-hegy nevű, ÉNy–DK-i irányú dombhát, DNy-i, Balatonendréd felé eső oldalának ÉNy-i peremén, enyhén lejtve D–DK-i irányba. A lelőhely az elmúlt évtizedekben folyamatosan mezőgazdasági művelés alatt állt. 2011. augusztus 15–31. között az MNM NÖK munkatársai, az SMMI megbízásából, folytatták⁶ a lelőhely feltárását a K-i és Ny-i bővítés területén. A feltárás során a tavalyi tapasztalatokkal egybevéve megállapítottuk, hogy a lelőhely jóval nagyobb kiterjedésű, mint amekkorának az útépitéshez kapcsolódó hatástanulmány jelezte. A lelőhely egyértelműen terjed tovább kisebb intenzitással D-i, és nagy intenzitással É-i irányba. A lelőhelytől É-ra elhelyezkedő mezőgazdasági területeken még rossz megfigyelési körülmények között is nagymennyiségű őskori anyag volt érzékelhető, valamint feltételezhető, hogy az általunk részben feltárt urnatemető tovább terjed É-i irányba.

A lelőhely teljes területén neolit (lengyeli kultúra) és késő bronzkori (urnamezős kultúra) telepjelenségek kerültek elő, valamint a lelőhely Ny-i bővítésében egy késő bronzkori urnatemető 88 sírját tártuk fel. A telepobjektumok K-i irányba folyamatosan csökkentek, majd megszűntek, míg Ny-i irányban csökkenő számban egészen a domb pereméig kerültek elő a telephez tartozó jelenségek. A lelőhely Ny-i oldalán, az Öreg-hegy platója hirtelen meredeken lejtetni kezd a patak irányába. Az itt megfigyelt régészeti jelenségek ezen a meredek oldalfalon azonnal eltűnnek, a megfigyelt árkok hirtelen megszakadnak. Ezt a jelenséget feltételezhetően a domb eróziója okozta. Erre a jelenségre utalhat az a tény is, hogy a domb részben a nyomvonalba eső Ny-i oldalán kb. 100 m hosszúságban egy nagy méretű suvadás volt megfigyelhető, továbbá alátámaszthatja a megfigyelést az a tény, hogy a lelőhely Ny-i oldalán, a domb peremének közelében a löszös altalajon nem, vagy csak egy nagyon vékony rétegben volt megfigyelhető a humusztakaró.

A telepobjektumok többsége a *neolit (lengyeli) telephez* köthető, melyek közül a legjellemzőbb formák a nagy méretű, alaktalan gödrök, amelyekből nagy mennyiségben került elő neolit házi kerámia és pirosra festett edénytöredékek, kőszközök (penge, magkő, pattinték), állatsont (igen jellemzőek a nagy méretű szarvak), valamint egy vagy több égett, paticsos omladék réteg volt megfigyelhető. A nagy méretű neolit gödrök csaknem mindegyikében tártuk fel egy vagy több zsugorított, csontvázas temetkezést. Zsugorított neolit sírok nem csak a telepobjektumokba ásva kerültek elő a lelőhelyen, hanem elszórva a telepobjektumok között, kis mélységben a humuszbába ásva, vagy a humuszréteg és az altalaj határáig beásva, illetve egészen a löszös altalajba mélyesztve. Az előkerült neolit sírok egymástól nagy távolságra, a területen rendezetlenül elszórva helyezkedtek el, mindössze egy esetben figyeltünk meg egy 3 sírből álló sírcsoportot, melyek egy sorban, egymás mellett,

azonos mélységben helyezkedtek el. A csontvázas, zsugorított sírok közül kiemelkedik a csótalpas tál és vékonyfalú festett csésze melléklettel rendelkező temetkezés. A neolit jelenségek közül kiemelhető továbbá az a kerek objektum, melynek két oldalán egy-egy zsugorított temetkezés volt megfigyelhető, közepén pedig egy nagy méretű tűzrakó hely helyezkedett el.

A *késő bronzkori telephez (urnamezős kultúra)* az objektumok mindössze 10–15%-a volt köthető, azonban ezek mind betöltésükben, mind a belőlük származó régészeti anyag mennyiségében és minőségében erősen eltértek a neolit telep objektumaitól. A bronzkori telephez néhány gödör és két nagy méretű árok sorolható. Több esetben megfigyelhettük a neolit és a késő bronzkori telep objektumai közötti szuperpozíciót.

A feltárás leglátványosabb részét a lelőhely Ny-i bővítésben előhelyezkedő *késő bronzkori (urnamezős kultúra) urnatemető* képezi. A temető nagy területen helyezkedett el, már a 2010. évi feltárás során is figyeltünk meg urnatemetkezésre utaló nyomot a lelőhely központi területének ÉNy-i oldalán, azonban mindkét megfigyelt esetben az urnákat a mezőgazdasági művelés erősen bolygatta. Az urnatemető központja a lelőhely Ny-i bővítésének középső sávjában, a dülölőt közvetlen közelében, attól kissé D-re helyezkedett el. A temető ÉÉK–DDNy-i irányban oválisan megnyúlt központjától K-i, É-i és Ny-i irányba is kerültek elő több 10 m távolságra újabb urnák, D-i irányban azonban nem terjedt ki ilyen mértékben a temető. A temető széle három irányba jól meghatározható, K és D felé feltárással tisztáztuk a temető határait, míg Ny-i irányba az Öreg-hegyi plató meredek oldala szab határt a kiterjedésének, egyedül a nyomvonalától É-ra terjedő területre terjedhet tovább az urnatemető. Az urnatemető központi magjában jól megfigyelhetően egy csoportba helyezkedtek el a gazdagabb, sok kisebb edény-melléklettel rendelkező temetkezések, míg ettől a központi csoporttól távolabb fekvő urnák egyre kisebbek és dísztelenebbek voltak, melléklet pedig nem, vagy alig volt megfigyelhető lettük.

A lelőhely központi részén, valamint a Ny-i bővítésben több helyen tártunk fel kis méretű, sekély, egyenes vagy megközelítően egyenes árkokat, melyek vágták az őskori objektumokat. Közélebbi keltezésük leletanyag hiányában nem lehetséges, felmerülhet az újkori keltezés is.

Munkatársak: Fűkőh Dániel régész, Bányász Diana, Birkás Péter, Bodródi Miklós, Bösz Attila, Domján Anita, Jevtuhov Boglárka, Kóra Mária Katalin, Kulin Kitti, Linzembold Csongor, Nagy Balázs, Nagy Norbert, Pungor Krisztián, Szabó Zoltán, Tóth Bálint, Vadas Livia, Zöldvölgyi Janka, Zsubori István régész technikusok.

PETKES ZSOLT

13. Ballószög, Daruhegytől DK-re (KÖH 77345) (Bács-Kiskun megye) H?

A lelőhely Ballószög D-i közigazgatási határától kb. 150 m-re É-ra, a Daruhegynek is nevezett, és magassági ponttal is ellátott kiemelkedéstől, és az azon álló Oláh Gy. tanyájától kb. 500 m-re DK-re, a földúttól kb. 15 m-re D-re helyezkedik el, egy kisebb homokháton. A 0105/008 hrsz.-ú erdőterületet 2010

⁶ RKM 2010, 171. Magyar Tenger TSZ lelőhelynéven.

őszén termelték ki és szántották meg kb. 60 cm mélységben. A telepítés 2011 kora tavaszán történt, és ekkor bukkantak a munkások a szántásban fekvő csontokra, amelyeket egy rakásba hordtak össze. Az előkerült csontokról az erdőgazdaság dolgozói bejelentést tettek a rendőrségen, amely 2011. április 8-án helyszíni szemlét tartott, melynek során a helyszínen fényképfelvételeket készítettek és elszállították a csontokat. A kecskeméti Katona József Múzeum Régészeti osztályát 2011. április 11-én keresték meg és adták át a csontokat. 2011. április 14-én a területre utaztunk, de akkor pontos adatok hiányában nem találtuk meg a helyszínt. Április 20-án Czirkó Ottó kerületvezető erdész kalauzolt el a helyszínre, ahol az alábbiakat tapasztaltuk:

A felszínen még kb. 5–6 kisebb embercsont volt, közöttük több kisebb vastárgy (nyílhegyek), valamint egy bronzkarika feküdt. A tárgyak elhelyezkedéséről fényképfelvételeket és vázlatrajzot készítettünk, majd elcsomagoltuk. Fémkereső műszerrel átvizsgáltam a területet és még néhány egyéb vastöredéket találtam. Miután a felszínen és a műszer által átnézett területen újabb fémtárgyak nem kerültek elő, a kutatást befejeztük. Az előkerült leletek alapján valószínűleg egy honfoglalás kori férfisírt bolygattak meg.

A sír helyének átvizsgálására és a még mélyebben fekvő leletek összegyűjtésére a helyszínen egy kisebb hitelesítő ásás lenne indokolt.

Munkatárs: Vida Ágnes adattáros.

SZÉKELY GYÖRGY

14. Baranyajenő, Gábor-kereszt (KÖH 78065)

(Baranya megye) Ő

A helyiek szerint a falu K-i szélén fekvő Káposztáskert nevű dűlőben köveket, téglamaradványokat szoktak találni, ettől DK-re, a 66-os sz. út D-i oldalán, a Gödrei-árok É-i felén fekvő Kenderföldön pedig tégladarabok kerültek elő, egyszer állítólag harangot is találtak itt. 1714-ben Jenő elpusztult templomát említik, tehát a falu határában kereshető egy középkori egyházas hely. 2011. április 11-én a Káposztáskert Ny-i felén, száraz szántóföldön semmiféle leletet nem találtunk, a dűlő DK-i részében, az út menti fészülettől É-ra kevés, jellegtelen őskori cserepet figyeltünk meg. Az úttól D-re, a Kenderföld K-i felében sűrű búza volt, Ny-i részét nem jártuk be.

Munkatárs: Patton Gábor.

K. NÉMETH ANDRÁS

Barbacs, Lanzsai-dűlő I.

(KÖH 70377)

(Győr-Moson-Sopron megye)

A lelőhelyen 2011–2012-ben végzett kutatásokat összefoglalóan lásd a 2012. év jelentései között.

15. Barcs–Somogytarnóca határa (Somogy megye) U, R, B, LT, Ró, Á, I

Az Istvándi gázmezők és a MOL Babócsa gázüzem között létesítendő gázvezeték építése előtt 2010 őszén és 2011 tavaszán a Somogy Megyei Múzeumok Igazgatósága terepbejárásokat, majd a nyár folyamán feltárásokat végzett.

Aszalói-dűlő (KÖH 19624): 2011. június 1–22. között 6 m szélességben tártuk fel a lelőhelyet. Az objektumok sűrűn, egymáshoz közel helyezkedtek el, maga a lelőhely le volt kopva, az objektumok viszonylag sekélyek voltak. Összesen 69 objektum – gödrök, árkok, cölöplyukak – került elő, nagy részük őskori volt. A legkorábbiak a dunántúli vonaldíszes kerámia kultúrája időszakába tartoznak. A lengyeli kultúra 2 gödréből származó leletanyagból – vörös festésű töredékek mellett – egy oltárhoz vagy idолhoz tartozó láb töredékét lehet kiemelni. Két rézkori objektumot találtunk: 1-1 gödör a tüzdelt barázdadíszes kerámia kultúrájához, ill. a bolerázi csoporthoz tartozott. A kisapostagi kultúra és az urnamezős kultúra 4-4 gödre mellett 1 kelta és 2 római gödör is előkerült. Öt Árpád-kori objektum tartozott a lelőhely későbbi korszakaihoz. Az utóbbiak betöltéséből a szokásos fazékperemeken kívül agyaggolyókat is találtunk.

Sertésteleptől ÉNy-ra (KÖH 19628): A sertésteleptől É-ra, a Gyöngyös-pataktól Ny-ra lévő lelőhelyet 2011. június 1–6. között 6 m szélességben kutattuk. A terület szántott, mezőgazdasági művelés alatt állt, erősen lepusztult, az objektumok viszonylag sekélyek voltak. Összesen 26 objektumot tártunk fel, ezek többsége gödör volt, ezek mellett árkok, ill. cölöplyukak kerültek elő. Tizenkét objektumnak nem volt leletanyaga, a többi – 1 kelta gödör kivételével – a dunántúli vonaldíszes kerámia kultúrája és a lengyeli kultúra időszakába tartozott.

Munkatársak: Molnár István régész, Balla Krisztián, Cserép Tamás, Nyári Zsolt technikusok.

SIPOS CARMEN

16. Battonya határa

(Békés megye) Ő, U, B, V, Szk, LT, Sza, A?, Á, Ú, Kú, I

2011 folyamán régészeti megfigyelés mellett kiviteleztek a MOL Nyrt. Dombegyház-DNy-8 és DNy-9 kútbekötő vezeték fektetését. Az ennek során előkerült lelőhelyeken az Ásatárs Kft. végezte el a leletmentést vagy a megelőző feltárást.

Kovács házi fasor (KÖH 60034): A lelőhely Battonyától ÉNy-ra, a mezőkovácsházi műúttól Ny-ra, a műúttól kb. 500 m-re lévő, a Hármashatár irányába húzódó fasortól K-re helyezkedik el egy kb. 300×130 m-es felületen. Június 15–22. között 907 m² humuszosítása után a sárgásbarna agyagos altalajon (90–110 cm mélyen) 44 objektum (55 stratigráfiai egység) folytja rajzolódott ki, melyek elsősorban a nyomvonal középső és K-i részén csoportosultak. Közülük 11 geológiai jelenség, 2 árok, 2 cölöphely, 3 sír, 3 épület és 34 gödör volt. A régészeti objektumok korát tekintve 40 szarmata, egy 18–19. századi és 3 korhatározó leletanyag hiányában ismeretlen korú volt. A szarmata településobjektumok közül a különböző méretű és formájú gödrök fordultak elő a legmagasabb számban. A nagyobb méretű, méhkas alakú, mély gödrök a szelvény középső és K-i szakaszán csoportosultak, a kisebbek egyesével vagy csoportokban helyezkedtek el. A szarmata gödrök mellett